

ویژه کارکنان شهرداری ها و دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی و روستا

توصیه هایی برای مدیریت پارک های درون شهری

مدیریت پوشش گیاهی پارک ها و فضاهای سبز (۱)

- افزایش تنوع زیستی در فضای سبز شهری و نیز پارک های طبیعی یکی از مهم ترین اهداف مدیریت پوشش گیاهی فضای سبز می باشد که با اعمال رویکردهایی مدیریتی همچون موارد زیر که بهبود زیباگان از جمله زنبورها و پرندگان آن منطقه را به دنبال دارد ممکن می شود :
 - کاشت و توسعه گونه های بومی
 - افزایش تراکم درختان
 - افزایش تنوع پوشش گیاهان زیر اشکوب
- تلاش در جهت حفظ و احیای اکوسیستم ها در پارک های طبیعی
- در نظر گرفتن ویژگی های ریخت شناسی و فیزیولوژی گونه های گیاهی (مانند وسعت تاج پوشش، سیستم ریشه دوانی گیاه، خاصیت آلرژیک و دگرآسیمی و ...) و همچنین شرایط اقلیمی و جغرافیایی در طراحی فضای سبز
- جایگزین کردن چمن با گیاهان پوششی بومی که نیاز آبی کمتری دارند.
- برقراری تناسب بین کاشت گونه‌های فصلی و دائمی به طوری که چشم نوازی فضای سبز حفظ شود
- حذف گونه های مهاجم بیگانه و عدم کاشت آنها
- استفاده از پایه های گیاهی مقاوم به آفات و بیماریها به منظور کاهش و در نهایت حذف استفاده از سموم و آفت کش ها
- حذف کود و سموم شیمیایی در فضاهای سبز شهری و جایگزینی کود و سموم بیولوژیک و سازگار با محیط زیست
- پایش دوره ای فضاهای سبز شهری به منظور رفع چالش های قطعی و احتمالی از جمله عدم آبیاری منظم دوره ای و یا ناقص، شکل گیری و بروز آفات یا بیماریها، خشکی و یا کاهش رشد گیاهان و ...

